

பெண்பாற் புலவர்களின் படைப்பாற்றல் உத்திகள்

முனைவர் மு.கவிதா

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை, அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும்

மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம்

கோயம்புத்தூர்

மலர்: 3

இதழ்: 2

தொகுதி: 1

மாதம்: அக்டோபர்

வருடம்: 2018

ISSN: 2454-3993

படைப்புக்களை உருவாக்குபவனே படைப்பாளி ஆகிறான். கண்ணால் கண்டதையும் காதால் கேட்டதையும் தன் எண்ணத்தில் பதிய வைத்து இலக்கியங்களைப் படைப்பாளன் உருவாக்குகிறான். மனித இன நாகரிக வளர்ச்சியில் கவிதைகளைப் புலவர்கள் பண்டையக்காலம் முதல் படைத்து வந்துள்ளனர். படைப்புக்களின் வாயிலாக மனித வாழ்க்கையில் மலர்ச்சியும், உணர்ச்சிப் பெருக்கும், கவிதைப் போக்கினையும் அறிய முடிகிறது. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் கற்பனை, உவமை, உருவகம், இயற்கை வருணனை மிகுந்த பல காட்சிகள் அழகுமிகுந்த சுவையுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றன. அப்பாடல்களை இருபாற் புலவர்களும் படைத்துள்ளனர். பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் எண்ணிக்கை அளவில் குறைந்தன என்றாலும், இப்பெண்பாற் புலவர்களின் படைப்பாற்றல் செம்மையுடையதாக விளங்குகின்றன.

வடிவம்

செய்யுளிலே உணர்ச்சிக்கு வடிவம் தந்துரைப்பதும் அதனைக் கூறும் முறையிலே ஏகாரம், உம்மை, ஓகாரம், இயைபுத்தொடை போன்ற இலக்கிய நுட்பங்களை அமைத்துக் கூறுதலும் இலக்கியத்திற்கு நலம் பயக்கும் எனலாம். பாரி இறந்துபட்ட பின்னர் அவனுடைய மகளிர் கையறுநிலைத் துறையாகப் பாடிய,

அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண் நிலவின்

எந்தையும் உடையேம் எம்குன்றும் பிறர் கொளார்

இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண் நிலவின்

வென்றுளறி கொண்டார் யாம் எந்தையும் இலவே (புறம்-112)

என்ற பாடலில் உவமையில்லை. அடுக்குத்தொடர் அமைந்திலது. ஆனால், பாரிமகளிர் தம் தந்தையை இழந்து இரங்கி நிற்கும் உணர்ச்சி பொங்கி வழிகிறது. மேலும் பாரி ஒருவன், அவனை மூவேந்தர் ஒருங்கு கூடி வென்றனர். ஒரு குறுநில வேந்தனாகிய பாரியை வெல்ல மூவேந்தர் வந்தனர் என்ற உயர்வு, இழிவுப் பெறுமாறு 'வென்றெறி முரசின் வேந்தர்' என்ற தொடரை அமைத்துக் காட்டும் திறம் சுட்டிக்காட்டத்தக்கதாகும்.

சொல் நயம்

கவிஞன் தான் கூறவந்த பொருளைச் செம்மையாக வெளிப்படுத்த சிறந்த சொற்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அச்சொல்லே பொருளை வெளிப்படுத்தும் கருவியாகும். சங்கப் பெண்பாற்புலவர்கள் பயன்படுத்திய சொற்களும் நயம் பொருந்தியவையாக விளங்குகின்றன. தலைவன் மீது கொண்டுள்ள விருப்பத்தால் அவனோடு உடனிருந்தபோது மகிழ்ந்த தலைவியானவள், அவனுடைய பிரிவால் உடல் மெலிந்து பசலை நோயால் துன்புற்றாள் என்ற நிலையைத் தன் அழகிய சொல் நயத்தால் பூங்கணுத்திரையார்,

இன்ன பண்பின் இனை பெரிது உழக்கும்

நன்னுதல் பசலை நீங்க அன்ன

நசை ஆகு பண்பின் ஒருசொல்

இசையாது கொல்லோ காதலர் தமக்கே

(குறுந்-48: 4-7)

என வரும் பாடலில் இடம் பெறச் செய்துள்ளார். 'நன்னுதல் பசலை' என்ற சொல் நயத்தால் பாடலுக்கு மென்மேலும் அழகினையும், நயத்தையும் புனைந்து பாடியுள்ளமையை அறியலாம்.

உவமைநயம்

உவமைகளைப் பெண்பாற்புலவர்கள் பயன்படுத்தி இருப்பது அவர்களின் கூரிய புலன் உணர்வையும், வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த அனுபவத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. சங்க காலத்தில் பெண்கள் இடர்களையும், தடைகளையும் எதிர்கொண்டவர்களாக இருந்தனர். அவ்வாறு வாழ்ந்த பெண்ணினத்தின் மீது ஆண்கள் அன்பு கொண்டும் வாழ்ந்துள்ளனர். இதற்குச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் சான்றாக அமைந்துள்ளன. ஆடவர், பெண்கள் மீது ஓத்த அன்பு கொண்டு விளங்கினர் என்பதற்கு மிகுதியான சான்றுகள் இல்லை. ஆனால் ஒப்பீட்டளவில் ஆண் மீது பெண் மிகுந்த சார்பு கொண்டவளாகவும், அன்பு கொண்டவளாகவும் விளங்கினாள். இக்கருத்தினை வெள்ளிவீதியார்,

வெண்கோட்டு யானை பெருத்த உண் கூர்ந்து

பைங்கண் வல்லியம் கல்அளைச் செறிய

முறுக்கு அரும்பு...

(அகம்-362:3-5)

என்ற அடிகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இப்பாடலில் வெள்ளிவீதியாரால் கூறப்படும் பெண்புலியால் ஆண்புலி காக்கப்படுகிறது என்ற உவமையில் ஆணைக் காப்பது பெண்ணே என்ற பொருள் பொதிந்துள்ளது.

உள்ளுறை

அகப்பாடல்கள் வழி காதல் புரியும் மாந்தர்களுக்கு ஏற்படும் எண்ணங்களை வெளிப்படையாக கூறாமல் நாகரிகமாக புலப்படுத்துவதற்கு ஏற்ப புலவர்கள் தமக்குக் கருவியாக இலக்கிய உத்தியாகிய உள்ளுறையைக் கையாண்டுள்ளனர்.

அள்ளுர் நன்முல்லையார் பாடல் ஒன்றில், பரத்தையிடம் சென்று மீண்டு வந்த தலைவனைத் தோழி படர்ந்த கண்களை உடைய எருமைானது ஊர் எல்லாம் உறங்கியபோது தன் கட்டினை அறுத்துக்கொண்டு முள்வேலியைக் கொம்பால் தள்ளி, பொய்கையில் மீன்கள் சிதறியோட, வள்ளைக் கொடியை மயக்கி, தாமரையில் பல வண்டுகள் முன்பு நுகர்ந்து சென்ற மலரைத் தின்னும் ஊரானே என்று தோழி விளிப்பதில் உள்ளுறை உள்ளது.

'அம் தூம்பு வள்ளை மயங்கி தாமரை

வண்டு ஊது பனிமலர் ஊரா'

(அகம்:46: 5-6)

என்று கூறி வாயில் மறுக்கின்றாள். தலைவன் பரத்தையிடம் சென்று திரும்பிய நிலையினைச் சேற்றில் புரளும் எருமையின் செயல்களோடு இணைத்து உள்ளுறையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தலைவனின் இழிவு நிலையை எல்லோரும் அறியும்வண்ணம் மென்மையான உணர்வு சிதைவுறாமல் குறிப்பால் உணர்த்தும்வண்ணம் உள்ளுறை அமைக்கப்பட்டுள்ளது

பாடு பொருள் தேர்வு

சங்கப்பாடல்களில் காதலும், வீரமும் தாய்மை பண்புடைய தலைமைப் பண்புடைய பாடுபொருளாகக் கருதப்படுகின்றன. இவற்றுடன் தொடர்புடையனவாக நட்பு, அறம், ஈகை, நிலையாமை போன்ற துணைமைச் செய்திகளும் அமைந்துள்ளன. எனவே இவ்விரண்டு செய்திகளும் பாடுபொருள் என்ற நிலையில் வைத்தே பேசப்படுகின்றன. நாற்பத்தொரு பெண்பாற்புலவர்களுள் அகம் பற்றி முப்பத்திமூன்று பெண்பாற் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். சங்கப்பாடல்கள் மரபிற்கு கட்டுப்பட்டவை. மக்களுக்கு உரிய பாடுபொருளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன. பெயரைக் கூறாமல் பாடலை இயற்றியுள்ள தன்மை சங்க மரபு சார்ந்த அகம் சார்ந்த ஒன்றாகும். கவிதைகள் புலவனின் தனி அனுபவமாகப் பாடப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் ஒக்கூர் மாசாத்தியார் தலைவி வாடும் தவிப்பு நிலையை

இளமை பாரார் வளம் நசைச் சென்றோர்

இவனும் வாரார் எவனரோ? ஏன

பெயல் புறந்தந்த பூங்கொடி முல்லைத்

தொகு முகை இலங்கு எயிறு ஆக

நகுமே தோழி நறுந்தண் காரே

(குறுந்-126)

எனப் பாடியுள்ளார். இப்பாடலில், கார்காலம் வந்துவிட்டது ஆனால் கார்காலத்தில் திரும்பி வருவேன் என்று சொன்ன தலைவன் வரவில்லை. கார்காலமானதால் முல்லை மலர்கள் பூத்திருக்கின்றன. அங்ஙனம் முல்லை பூத்துள்ளது தலைவன் இன்னும் வரவில்லையா? என்று தன்னைப் பார்த்து சிரிப்பது போலத் தோன்றுவதாகத் தோழிக்கு உரைக்கின்றாள். இத்தலைவியின் உணர்வை ஒக்கூர் மாசாத்தியார் எந்நிலையிலும் தன் சொந்த அனுபவத்தோடு கலவாது நின்று, தலைவியின் அனுபவமாகவே வைத்துப் பாடியுள்ளார்.

பெண்பாற்புலவர்கள் ஆண்பாற்புலவர்களுக்கு இணையான கவியாற்றலும், கற்பனையாற்றலும் கொண்டிருந்தனர். காதல் உணர்வைக் கண்டு உணர்ந்தவர்கள் அவ்வுணர்வை வெளிப்படுத்துகிற உரிமையும், இடமும் அகத்திணை மரபில் பெண்ணுக்கு அன்று இல்லை. ஆனால் பெண்பாற்புலவர்கள் அம்மரபு மீறலைத் தலைவி கூற்றின் வழியே வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

தன்னுடைய காமநோயை ஆற்றிக்கொள்ள முடியாத தலைவி ஒருத்தியின் செயல்பாட்டை ஔவையார் குநற்தொகை பாடல் ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார். பெண்களுக்கு வரையறுக்கப்பெற்ற அச்சம், மடம், நாணம் தாண்டிய உணர்வு வெளிப்பாடாக,

முட்டுவேன் கொள் தாக்குவேன் கொல்

ஓரேன் யானும்ஓர் பெற்றி மேலிட்டு

ஆஅ! ஒவ் எனக் கூவுவேன் கொல்

ஆலமரல் அசைவளி அலைப்ப என்

உயவு நோய் அறியாது துஞ்சும் ஊர்கே

(குறுந்-28)

என்று பாடியுள்ளார். இளமைக் காலத்தின்போது தலைவன் பொருள் தேடுதல் காரணமாகப் பிரிந்து சென்றுவிட்டதால் தலைவியின் இளமைக்காலமானது வீணாகக் கழிகிறது என்பதனைப் பெண்பாற்புலவர் தனது பாடலில் வெளிப்படையாகக் கூறியுள்ளார்.

கன்றும் உண்ணாது கலத்தினும் பாடாது

நல்அன் தீம்பால் நிலத்து உக்கா அங்கு

எனக்கும் ஆகாது என்னைக்கும் உதவாது

பசலை உணீஇயர் வேண்டும்

திதலை அல்குல் என் மாமைக் கவனே

(குறுந்-27)

என்ற பாடலில் நல்ல பசவினுடைய பால் கன்றுக்கும் பயன்படவில்லை கலத்தில் சேர்ந்து காய்ச்சி மனதனுக்கும் பயன்படுத்த முடியவில்லை. நிலத்தில் விழுந்து வீணாகிறது என்பதை

வெளிப்படுத்துகிறார். தலைவனிடத்துக்கூடத் தன் காதலைத் தலைவி சொல்லக்கூடாது என்று வரையறுக்கப்பட்ட சமூகத்தில் வெள்ளிவீதியார் பிறந்திருந்தாலும் தன் இயல்பு வாழ்க்கை நிலையைத் தன் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட தலைவன் பற்றிய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தியதாகத் தோன்றுகிறது.

சங்கப்பாடல்கள் கற்பனை இயற்கை, வருணனை ஆகிய பொருண்மைகளோடு இயைந்திருக்கும்விதத்தில் இயற்றப்பட்டிருக்கும் முறையைக் காணமுடிகின்றது. பெண்பாற்புலவர்கள் படைப்பாற்றலில் ஆண்களுக்கு நிகரானவர்களாக இருக்கின்றனர். கண்ணால் காணக்கூடிய இயற்கையைக் கூர்ந்து நோக்கி மிகநுட்பமான பொருட்களை உவமையாகச் சங்க இலக்கியத்தில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். நுட்பமாகக் கண்டு, கேட்டு, உண்டு, உயிர்த்து, உற்று அறிந்து ஐம்புலனும் உணரும் அளவிற்கு உவமைகளைப் பெண்பாற்புலவர்கள் பயன்படுத்தி இருப்பது அவர்களின் கூரிய புலன் உணர்வையும், வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த அனுபவத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.